

dog til at stille det Forslag til Tillægslaan, som altsaa findes i Lovforslaget.

Jeg forudskikker disse Bemærkninger af Hensyn til den Situation, hvori vi nu befinde os, hvor der foreligger en Betænkning fra Udvalget, som paa ikke faa Punkter har ændret Regeringsforslaget. Og jeg siger straks overfor denne Kendsgerning, at de allerfleste af disse Ændringer, som ere stillede enten af det samlede Udvalg eller af et Flertal i Udvalget, have min Sympati, at det er mig en Tilfredsstillelse at kunne tage imod dem. Denne min Holdning overfor disse Ændringsforslag kommer ikke overraskende for det høje Ting. Man vil erindre, at jeg ved første Behandling af det af mig fremsatte Grundlag i Sagen udtalte min Beredvillighed til at forhandle om de forskellige Punkter, der var dragne frem fra de forskellige Sider; kun kunde jeg ikke tænke mig, at der vilde være Mulighed for at gaa til principielle Forandringer, at lægge hele Loven om paa et helt nyt og andet Grundlag. Derom vilde jeg ikke være rede til at forhandle. Derimod vilde man indenfor Rammen af Lovforslaget, saaledes som det var fremsat fra min Side, hos mig finde den største Beredvillighed til at komme igennem med Ændringer baade paa det ene og paa det andet Punkt.

Efter disse indledende Bemærkninger skal jeg saa tage fat paa de to Punkter, hvor man i Betænkningen har udtalt Ønsker overfor mig, jeg husker ikke i Øjeblikket, om der er flere; men skulde der være andet, man ønsker yderligere, skal jeg være til Tjeneste under Forhandlingens fortsatte Forløb. Men der er i Betænkningen nævnt Ønsket om, at der nedsættes en ny Landbokommission. Ja, dette Ønske har Udvalget jo kunnet fremføre i nogenlunde tryk Forvisning om, at det vilde finde villigt Øre hos mig netop under Hensyn til, at jeg allerede ved første Behandling nævnede det som en rimelig og nærliggende Mulighed, at Lovgivningsmagten besluttede sig til at nedsætte en saadan Kommission. Selvfølgelig kan der ogsaa være Tale om en Kommission af mindre Omfang end dem, den samlede Lovgivningsmagt nedsætter, men i hvert Fald vil Ønsket om, at det hele, store Jordspørgsmaal i dette Ords videre Betydning skal forberedes og overvejes i en Kommission, vinde villigt Øre hos mig, og jeg forbeholder mig at stille Forslag om en saadan Kommissions Nedsættelse. Dag og Time for Forslagets Fremkomst kan jeg derimod ikke udtale mig om i dette

Øjeblik, jeg forvarer mig i alt Fald imod, at Spørgsmaalet om denne Kommissions Nedsættelse yderligere skal indblandes i Forhandlingen om denne Sag, knyttes nærmere til denne Sag, end det allerede er.

Dernæst er der gjort en Henstilling om, at Kommissionsformændene udtages blandt saadanne, som ere knyttede til Landbruget og have Interesse og Forstaaelse deraf, og det skal jeg tage til Følge ved alle indtrædende Lejligheder, hvor denne Henstilling har naturligt Ærinde.

Dernæst skal jeg gaa over til de stillede Ændringsforslag i Rækkefølge og kommer da ogsaa sluttelig til Forslaget om offentligt Fæste og Ekspropriation, og hvad dermed staar i Forbindelse. Maa jeg da straks om Ændringsforslag Nr. 1 gøre en Bemærkning, der falder sammen med mine Indledningsbemærkninger. Jeg havde nemlig i Tanken allerede ved Forslagets Udarbejdelse at ændre Titelen, men det forekom mig formelt korrekt at fremsætte Forslaget under den gamle Titel, da Forslaget fremkommer i Henhold til en Revisionsbestemmelse. Jeg mente, at det af rent formelle Grunde var korrekt, at Forslaget til Revision fremkom med samme Titel og Navn som den Lov, der skulde revideres. Naar jeg har sagt det og tilføjer, at jeg ønsker, at Lovens Titel maa svare mere til dens Indhold, baade til det Indhold, den nuværende Lov har, og til det Indhold, den her i yderligere Grad faar, er dermed ogsaa sagt, at jeg med Tilfredshed modtager Ændringsforslaget, saaledes at Loven kommer til at hedde: „Lov om Oprettelse af Husmandsbrug“.

Om Forholdene, der behandles i Ændringsforslag Nr. 2, sagde jeg ved første Behandling, at der ikke udtrykkelig forelaa for mig nogen tvingende Nødvendighed for at forandre Amtskommissionernes Sammensætning, men jeg har ikke det mindste imod at forhandle derom. Jeg tænkte nærmere over Sagen, efter at første Behandling var tilendebragt, og saa hændte det for mig særdeles tilfredsstillende, at der i Udvalget opstod en Tanke, som faldt sammen med en Tanke, jeg havde næret i Mellemtiden mellem første Behandling og Konferencen i Udvalget. Om end Udtrykkene for Tanken ikke var præcis de samme, var denne i Princippet den samme, og det lykkedes med Hensyn til Kommissionens Sammensætning let og hurtigt at vinde Samstemning om denne bestemte Affattelse, som man her har givet den. Jeg kan tage imod Ændringsforslaget, saaledes som det her er affattet. Dette, at man lader Sende-